

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.270/3
VAN 1 MAART 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 15 februari 2011 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium wat betreft het gebruik van beveiligde zendingen en minimumnormen voor het uitvoeren van archeologisch onderzoek", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling Wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium. De wijzigingen betreffen:

- de verruiming van de mogelijkheden tot kennisgeving van onderscheiden stukken betreffende de in het genoemde besluit bedoelde procedures door de introductie van het begrip "beveiligde zending";
- de vervanging van het concept van de stilzwijgende vergunning door dat van de afgifte van de vergunning binnen een ordetermin;
- een actualisering van de diplomavereisten voor de verkrijging van een vergunning tot uitvoering van archeologische opgravingen en archeologische prospecties met ingreep in de bodem en het toekennen van de bevoegdheid om afwijkingen toe te staan op die diplomavereisten aan het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Ruimte en Erfgoed in plaats van aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de monumenten en de landschappen;
- de veralgemening van de voorbereidende behandeling van de beroepsprocedures door de expertencommissie, bedoeld in artikel 11, § 4/1, tweede lid, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, in plaats van door het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;

- de invoering van verplichtingen om bij de uitvoering van archeologisch onderzoek bepaalde minimumnormen in acht te nemen en om een volledig opgravingsarchief aan te leggen, met machtiging aan de genoemde minister om die normen en de wijze van rapportering door de onderzoekers te bepalen;
- het aanbrengen van enkele verduidelijkingen en de rechtzetting van bepaalde materiële fouten.

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, meer bepaald in artikel 6, § 1, derde lid, en § 3, eerste lid (wat betreft de wijzigingen aan de artikelen 15 en 16, respectievelijk de artikelen 12, 1°, 13 en 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994), in artikel 9 (wat betreft de wijzigingen aan artikel 19 van hetzelfde besluit) en in artikel 25, § 3 (wat betreft de wijzigingen aan de artikelen 7 en 8 van dat besluit).

Krachtens paragraaf 1, derde lid, van artikel 6 van het decreet van 30 juni 1993 stelt de Vlaamse Regering de vergunningsprocedure en de beroepsprocedure vast met betrekking tot de vergunning voor het uitvoeren van archeologische opgravingen of graafwerken met de bedoeling archeologische monumenten op te sporen en vrij te leggen. In paragraaf 3, eerste lid, van hetzelfde artikel wordt de Vlaamse Regering onder meer gemachtigd tot het bepalen van de algemene voorwaarden voor de uitvoering van archeologische opgravingen, alsook van de kwalificaties waarover men voor die uitvoering dient te beschikken.

Bij artikel 9 van het decreet van 30 juni 1993 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd tot de vaststelling van de vergunningsprocedure voor het gebruik van detectoren, inzonderheid metaaldetectoren, om archeologische monumenten op te sporen en te verzamelen.

Krachtens artikel 25, § 3, van het decreet van 30 juni 1993 stelt de Vlaamse Regering de procedure vast voor de afgifte van de vergunning tot het verrichten van de in artikel 25, § 2, van dat decreet bedoelde handelingen. Men mag aannemen dat de machtiging om de vergunningsprocedure vast te stellen, een machtiging inhoudt om een beroepsprocedure te organiseren. Wanneer daartoe de gelegenheid bestaat, zou artikel 25, § 3, van het decreet van 30 juni 1993 evenwel best in die zin worden gepreciseerd ¹.

¹ Temeer nu in artikel 6, § 1, derde lid, van dat decreet wel een onderscheid wordt gemaakt tussen de vergunnings- en beroepsprocedure.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

4. Zoals blijkt uit de beschrijving van de strekking van het ontwerp, houdt de ontworpen regeling meer in dan enkel het aanbrengen van wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 wat betreft het gebruik van beveiligde zendingen en de minimumnormen voor het uitvoeren van archeologisch onderzoek. Het opschrift van het ontwerp dient derhalve te worden aangepast.

Aanhef

5. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangevuld en gespecificeerd gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Artikel 1

6. Het volstaat om in het ontworpen artikel 1, 4°/2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 te verwijzen naar artikel 11, § 4/1, tweede lid, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, zeker nu in de andere vermelde bepalingen van dat artikel 11 van dat decreet nog eens naar het voornoemde onderdeel ervan wordt verwezen.

Artikel 2

7. In artikel 2, 1° en 2°, van het ontwerp dient nauwkeuriger te worden aangegeven dat de betrokken vervangingen zijn aan te brengen in, enerzijds, paragraaf 1 en paragraaf 2, eerste lid, en, anderzijds, paragraaf 2, eerste en derde lid, van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994.

Een gelijkaardige opmerking geldt, maar dan met betrekking tot onderdelen van andere artikelen, ten aanzien van de artikelen 3, 1°, 2° en 4°, 5, 7, 1° en 3°, 8, 1°, 2° en 4°, en 9, 1° en 2°, van het ontwerp.

8. In het ontworpen artikel 7, § 3 (artikel 2, 3°, van het ontwerp), vervange men het woord "levert" door het woord "geeft" of de woorden "levert ... af" door de woorden "reikt ... uit".

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van de ontworpen artikelen 15, § 5, eerste lid (artikel 7, 5°, van het ontwerp), en 19, § 3 (artikel 9, 3°, van het ontwerp).

Artikelen 3 en 8

9. De artikelen 3, 3°, en 8, 3°, van het ontwerp strekken ertoe in de artikelen 8, § 3, en 16, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 het woord "betrokkenen" telkens te vervangen door het woord "betrokkene". In de tekst van die bepalingen, zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, komt het woord "betrokkenen" evenwel niet voor, zodat de artikelen 3, 3°, en 8, 3°, van het ontwerp doelloos zijn en bijgevolg dienen te worden weggelaten.

Artikel 4

10. Naar luid van artikel 288, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is "een richtlijn [...] verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, doch [wordt] aan de nationale instanties [...] de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen". Een Europese richtlijn is derhalve bestemd voor de lidstaten, die verplicht zijn ze om te zetten, dat wil zeggen de nodige regels daartoe op te nemen in hun interne recht. Wanneer naar verplichtingen of regels die voortvloeien uit een richtlijn wordt verwezen, dient derhalve gewag te worden gemaakt van de internrechtelijke regels waarbij de betrokken richtlijn werd omgezet.

In het ontworpen artikel 12, 1°, e), van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 kunnen de woorden "of richtlijn" derhalve vervallen nu de verwijzing erin naar de "wet" of het "decreet" een verwijzing inhoudt naar wets- of decreetsbepalingen waarbij de relevante richtlijnen of bepalingen ervan worden omgezet.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS